

Flygtningehjælps arbejde med de her ting, at det ofte kunne være vanskeligt at sagsbehandle en flygtning, der egentlig var placeret i kommune x, men meget hurtigt efter på eget initiativ var flyttet til kommune y. Sagsbehandling over store afstande som fra Ålborg, hvor jeg var dengang, til København var en vanskelig ting. Det var altså også, fordi det var væsentligt for at engagere de lokale borgere i integrationsprocessen, og væsentligt, at man vidste, om flytningene var der eller ikke var der.

Så vil jeg bare lige spørge hr. Søren Søndergaard, om han ikke tror på baggrund af den ny integrationslov, at vi på kortere tid end tidligere, også på grund af bedre konjunkturer på arbejdsmarkedet, vil få flere flygtninge og indvandrere i beskæftigelse. Når de er der og dermed selvhjulpne, så har de jo fri bevægelsesmuligheder, også inden for 3-års-grænsen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er klart, at vi kan diskutere, hvor mange fejl myndighederne har lavet. Men jeg mener ikke, at man kan komme uden om, at når man vurderer inden for et skøn, så inddrages altså også den almindelige debat, som foregår. Man kan godt sige, at det må man ikke, og sådan er det ikke, men det foregår på den måde. Og siger man, at man ikke inddrager den almindelige politiske debat og det signal, som man fornemmer der bliver sendt; jamen så bliver man nødt til at kigge på selve lovgivningen. Så jeg synes, at man ikke kommer uden om, at uanset hvordan man vender og drejer det, så har der været et ansvar hos den politiske forsamling, det er denne her forsamling, til at give et klart signal via lovgivning eller via udtalelser, hvordan man nu kan gøre det. Det er udeblevet, og derfor synes jeg, at det har været for let bare at kaste sig over embedsværket.

Nu er der kommet nogle afklaringer. De afklaringer er så ikke blevet diskuteret her i salen. Hvorfor er de egentlig ikke det? Var det ikke meget rimeligt, at den – ja, er det en aftale, der er indgået i regeringen? – sådan set blev fremlagt til debat? Og ja, hvem ved, måske det blev konstateret, om der var et flertal, der bakkede op bag den? Vil det måske ikke være en meget god idé? Det synes jeg måske det kunne være. Så kunne det være, at det ønske, vi har om at være klarere i vores tale, så ville blive markeret klart, og der ikke er nogen, der er i tvivl om, hvad det egentlig er, politikerne mener. For jeg

må indrømme, efter alt det jeg har hørt fra udlændingeordførere både her og i pressen, så har jeg været meget i tvivl om, hvad flertallet af udlændingeordførere mente. Helt uberettiget åbenbart, men det må jeg da erkende at jeg har været.

Så vil jeg bare sige til hr. Svane, at det vil være lykkeligt, hvis vi får alle folk i beskæftigelse. Jeg tror, som vi også sagde i forbindelse med behandlingen af integrationsloven, at der er nogle ting, man overvurderer, eller rettere sagt: der er måske mere præcist nogle ting, man undervurderer. Man undervurderer nemlig nogle af de problemer, der er med traumatiserede flygtninge og deres muligheder for relativt hurtigt at komme i gang på det danske arbejdsmarked, og den tid, det vil tage for at få dem gjort i stand til at komme i gang.

Derfor er det jo også interessant, at en række af de klager, som lige præcis går på spørgsmålet om boligplacering, kommer fra flygtninge, som har nogle særlige problemer i forhold til at have en tryghed, fordi man har været udsat for tortur eller forfølgelser og derfor naturligt gerne vil være i nærheden af nogle folk, som man kender til.

Jeg forlanger ikke, at vi skal behandle de her sager fra Folketingets talerstol. Jeg forlanger eller opfordrer til, for jeg kan ikke forlange noget som helst, at vi tager den diskussion, prøver at finde nogle løsninger på det, og så er jeg sikker på, at kan vi få løst det, så vil vi have en integrationslov, der på mange måder, og det er jeg enig i, er den bedste integrationslov, der findes. Ikke bare fordi det er den eneste, men fordi den faktisk er god.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det nye i integrationsprogrammet er jo udviklingen og sammenknytningen af sprogundervisning og arbejdsmarkedstilknytning med den hensigt, at så kommer de nytilkomne lettere til at glide ind på arbejdsmarkedet. Det tror jeg at hr. Søren Søndergaard er enig med mig i.

Men tror hr. Søren Søndergaard virkelig, at muligheden for at få arbejde og arbejdsmarkedstilknytning bliver større, hvis flygtningene fortrinsvis bor i København, i Århus og i nogle få andre store byer? Eller kan hr. Søndergaard ligesom vi andre se, at vi lærte noget af de erfaringer, vi fik med bosnierne, som blev placeret i flygtningelandsbyer spredt ud over hele landet, og som jo gav dem en helt anderledes